

Nech letět denní prach teď jsem tady já,
křížím jednu z Tvých drah, už nejsem malá.

Kopu si tunely a vlastní cesty blátem,
žiju si pozadu a se svým vlastním státem.

Za deště neschovávám před kapkami záda,
svět ztrácí kontury a to mám hrozně ráda.

Z rozpítech výjevů si slepím lepší příběh
o dešti, o mracích a o podivných lidech.

Ja ja ja ja jaiáááá...

Za rohem děda taky paraple si chystá,
kolik ta hloupá věc zabere místa.

Figurky v alobalu jako z čokolády,
líbaj se esteticky v duchu serenády.

...

Vyběhnu za nimi jen bez deštníku nahá,
mou hlavu zchladí jenom z nebe tahle vláha.

V kalužích obrazy jak od Moneta plavou,
jenom to počasí ví, co mi běží hlavou.

...

Nech deště, odhoď svetr, jsem tady já,
křížím jednu z Tvých drah a neuvadám.

Dívej se, zapomeň, že se taky blýská,
chyť si mě, dožeh mě, dokud jsem Ti blízka.